

Ståhej i sagoskogen

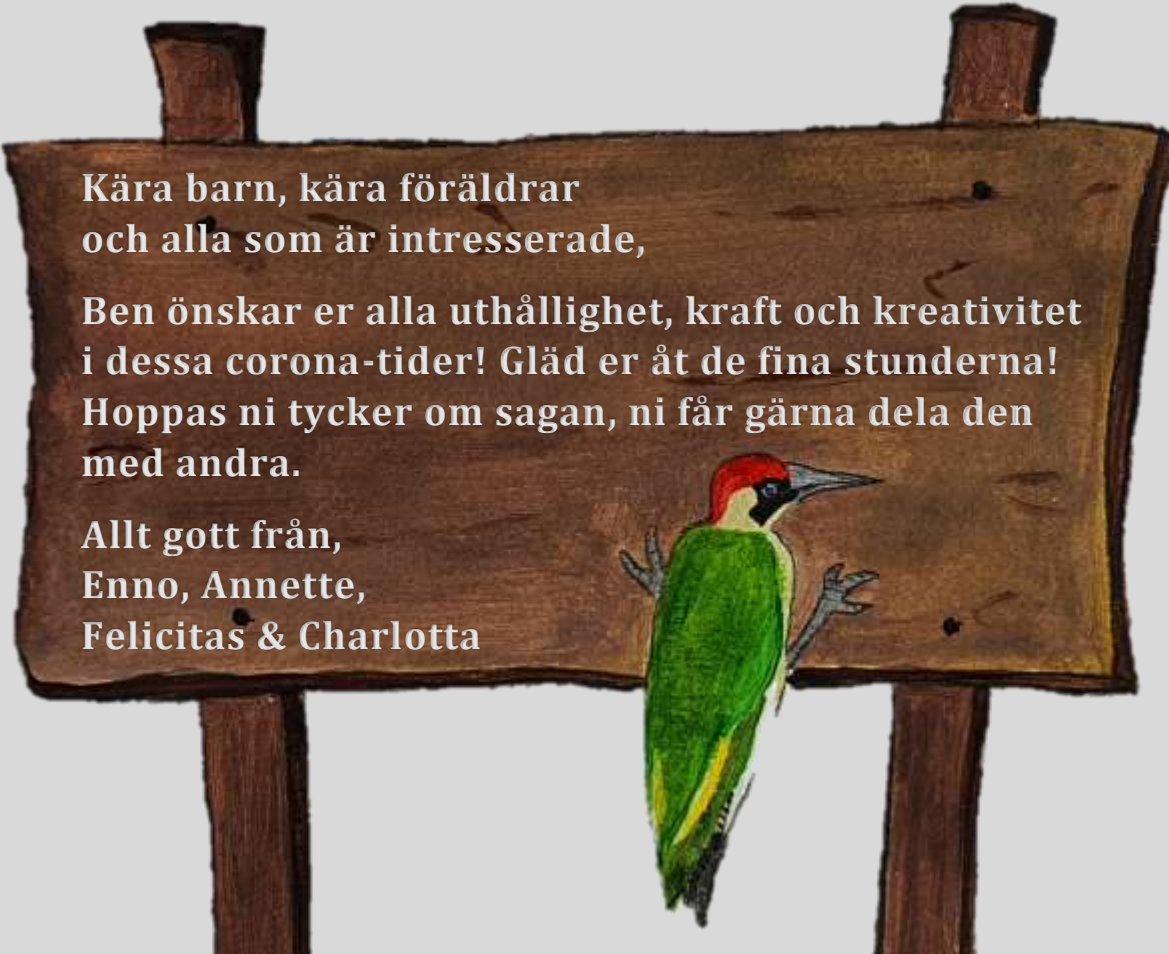

- och allt på grund
av denna sjukdom

Berättat av Björn Enno Hermans

Illustrerad av Annette Walter

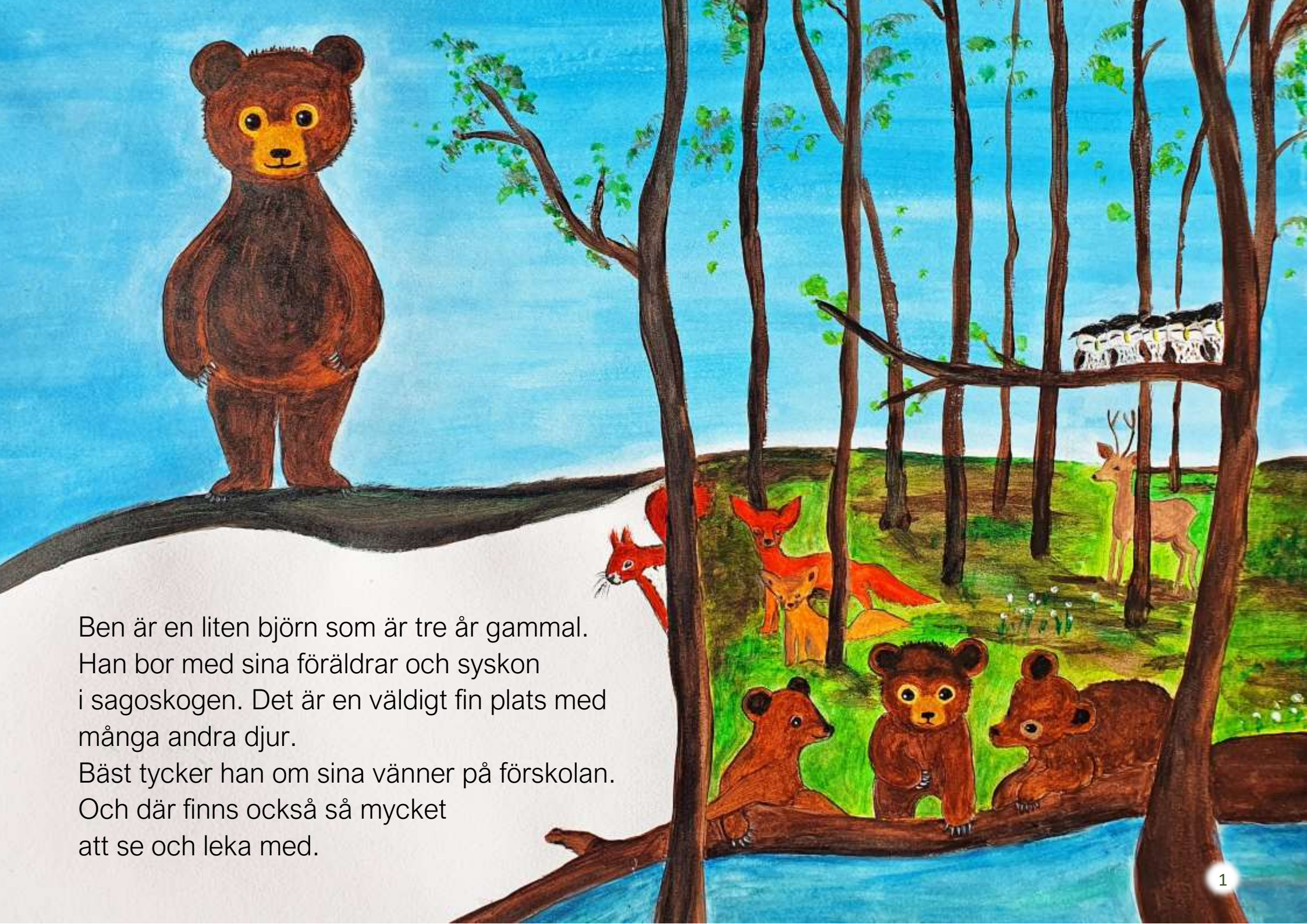
*Översatt av Felicitas Nowak
& Charlotta Lund*

Kära barn, kära föräldrar
och alla som är intresserade,

Ben önskar er alla uthållighet, kraft och kreativitet
i dessa corona-tider! Gläd er åt de fina stunderna!
Hoppas ni tycker om sagan, ni får gärna dela den
med andra.

Allt gott från,
Enno, Annette,
Felicitas & Charlotta

Ben är en liten björn som är tre år gammal. Han bor med sina föräldrar och syskon i sagoskogen. Det är en väldigt fin plats med många andra djur. Bäst tycker han om sina vänner på förskolan. Och där finns också så mycket att se och leka med.

Precis i närheten, i samma skog bor även hans farmor och farfar.

Ben älskar att vara hos dem.

Varige onsdag hämtar de honom från förskolan och på helgen får han ofta sova över hos dem.

Men han tycker också om att vara hemma hos sina föräldrar.

För det mesta håller han också sams med sin lillasyster och sin storebror.

Det är bara ibland som de bråkar.

En kväll hör Ben sina föräldrar prata.
De pratar om en sjukdom.
Någonstans långt bort i en annan skog blev
många djur sjuka. Det är en sjukdom som
ingen tidigare har haft. Djuren där får hosta
och feber. Många blir ganska fort bättre. Men
några djur blir väldigt sjuka. De måste till
sjukhuset.
Det är framförallt äldre skogsdjuren. Några av
dem hade sedan tidigare redan andra
sjukdomar.
Nu är Bens föräldrar lite oroliga för att den nya
sjukdomen ska komma också till sagoskogen.
Även om den andra skogen egentligen är
väldigt långt bort.

Men bara ett par veckor senare hör Ben, att grävlingen i sagoskogen har fått både hosta och feber.

Egentligen är hosta och feber inte så allvarligt. Men nu tror alla att det är den nya sjukdomen. Ben tror det också. Och det är den också. Tack och lov mår grävlingen snart bättre. Sjukdomen är dock väldigt smittsam och så småningom blir några andra djur också sjuka.

Det är precis som i den andra skogen: de unga djuren blir snabbt friska eller känner inte av någonting alls. De flesta djur blir inte alls sjuka. Men några äldre djur mår dåligt och de blir väldigt sjuka.

Ugglan är den som bestämmer i sagoskogen.
Lite som en borgmästare eller en drottning.
Hon måste se till att allt i skogen är som det ska.
Ugglan funderar.

Det är mycket viktigt att hon kommer på något
som kan stoppa den här sjukdomen.

Hon är säker på att:

”Det enda som kommer att fungera, är om
djuren inte längre kan träffas och smitta
varandra”.

Så därför ropar hon ut från ett träd vad hon har bestämt.

Skogsskolan stängs omgående
och sagoskogsförskolan också.

Alla små djur ska vara hemma
och helst inte träffa sina kompisar.

Därför får ingen längre leka på skogslekplatsen.

Helst ska inte heller de stora djuren lämna
sina grottor och bon.

Bara om de måste leta efter mat eller
behöver något väldigt akut.

*Skogslekplats
stän ...

Skogsdjuren är förvånade och det är även Ben.

Några kan inte tro vad de hör.

Allt stängt? Hur ska det bli då?

Dessutom ska alla tvätta sina tassor ofta.

Måste man hosta eller nysa är det bara tillåtet om man håller armen framför ansiktet.

Det vet Ben redan och gör det också.

Men han tycker det är väldigt synd, att han inte längre kan gå till förskolan.

Men Ugglan säger också något annat:

Djuren får absolut inte hälsa på farmor och farfar.

Det här blir alla särskilt förvånade över. Hur tänker Ugglan nu?

Ben blir väldigt ledsen.

Han har några tårar i sina bruna björnögon.

Ugglan förklarar det för skogsdjuren:

Sjukdomen är särskilt farlig för gamla djur.

Unga djur kan smitta dem. Det förstår alla.

Farmor och farfar blir också ledsna.

De tycker ju så mycket om sina barnbarn.

Men alla är förståndiga,
för farmor och farfar får
absolut inte bli sjuka.
Alltså stannar Bens farmor
och farfar hemma i sin
trädkoja under en tid.
De går bara ut ibland
för att leta mat.

De tycker ännu bättre om när
en vänlig granne tar med sig något
gott och ställer det vid deras träd.

Även de små djuren är hemma
med sina föräldrar.

De leker mycket
med sin familj.

Det går ett par veckor.
En kväll hör Ben igen sina föräldrar prata.
De pratar om att det är mycket färre djur som smittas nu.
Det är inte längre lika många som blir sjuka.
Äntligen får farmor,
farfar och Ben träffas igen.
Vilken glädje!

Det bästa är dock,
att de inte blev sjuka.
Och därför har de
stått ut så länge.
Ben kan inte sluta att kramas
med farmor och farfar och prata om allt som hänt.

Några
dagar
senare
öppnar även
förskolan igen.
Ben ser väldigt fram emot det.
Äntligen är allt normalt igen,
tycker han. Hans föräldrar
ser genast lyckligare ut.
Det här gjorde vi bra allihop, säger Bens
Mamma. Ben tycker det också.
Men en sådan dum sjukdom, den vill vi inte
ha igen på väldigt länge.